

.....Törvényszék
2. Pf. 20.559/2011/5. szám

A ... Törvényszék ... (....) ügyvéd által képviselt ... (....) felperesnek -
... (....) ügyvéd által képviselt ... (....) alperes ellen vadkár megállapítása iránt indított perében a
...Városi Bíróság 2011. május 24. napján meghozott ... számú ítéletével szemben a felperes részéről
20. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A törvényszék a városi bíróság ítéletét megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül
fizessen meg a felperesnek 1.301.937.- (Egymillió-háromszázegyezer-kilencszázharminchét)
forintot, valamint ezen összeg után 2009. május 1. napjától a kifizetés napjáig a minden
késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatnak
megfelelő összegű késedelmi kamatát.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 435.687.-
(Négyszázharmincötezer-hatszáznyolcvanhét) forint első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A városi bíróság ítéletével felperes kereseti kérelmét, mely 1.301.937.- forint és ennek
2009. május 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamatai megfizetésére irányult,
elutasította.

Kötelezte továbbá a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 97.500.- forint
perköltséget.

A városi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes tulajdonát képezi az ... ingatlan-
nyilvántartásban ... hrsz. alatt felvett, szántó megnevezésű, kb. ...hektár nagyságú földterület.
Felperes ennek egy részét lucernával ültette be, a többi részén pedig természetes gyeper, illetve
telepített gyeper található, melyet felperes kaszálóként hasznosított.

Az alperesi vadásztársaság területéről több alkalommal vadak váltottak ki felperes földjére, aki
többször kérte az alperesi vadásztársaságot az okozott túrási károk helyreállítására, a talaj
kiegyenlítésére. A felperes kb. ... hektáros kaszálóként hasznosított területén 2009. tavaszán jelentős
vaddisznótúrások keletkeztek. A felperes kárigényét ismételten bejelentette alperesi
vadásztársaságnak, aki azonban a helyreállításra csak ígéretet tett.

Ezt követően kárbecslési eljárásra került sor, amikor is ...szakértő 37.045.- forint
összegű kárt állapított meg, melyet felperes nem fogadott el, ezért előzetes bizonyítási eljárás
lefolytatását kérte a ... Városi Bíróságon 2009. júniusában.

Az előzetes bizonyítási eljárásban kirendelt ...igazságügyi szakértő megállapította, hogy a felperes
... hektárnyi területéből ... hektárnyi terület károsodott, elsősorban vaddisznók túrása miatt. A
szakértő megállapította, hogy a gyeperen lévő állati táplálkozásra alkalmas füvek gyökerét a
vaddisznók kitérték, a megmozgatott, fellazított talajban pedig a gyomnövényzet elszaporodott, a
túrások helyén takarmányozásra alkalmatlan gyom növekedett. A szakértő szakvéleményében

megállapította azt is, hogy amennyiben a vaddisznók az adott területet nem túrják fel, felperesnek 386.460.- forint jövedelme keletkezhett volna a betakarított szénából, levonva belőle a termelési költségeket. A szakértő a gyep rekultivációs költségeként 984.000.- forintot állapított meg.

Felperes kereseti kérelmében 1.301.937.- forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest vadkár címén, továbbá ezen összeg után 2009. május 1. napjától a kifizetés napjáig a Ptk. 301. §-a szerint számított késedelmi kamat és perköltség megfizetését kérte.

Az alperes érdemi ellenkérelme a felperes keresetének elutasítására irányult arra hivatkozással, hogy álláspontja szerint felperes igénye jogilag megalapozatlan, ugyanis a vad védelméről és a vadgazdálkodásról szóló 1996. évi LV. törvény (Vtv.) 75. § (1) bekezdése, valamint a végrehajtására kiadott 79/2004. (V. 4.) FVM rendelet 82. § (2) bekezdése alapján a felperes szántóföldjén bekövetkezett kár nem minősül vadkárnak, és ezért a törvény 75. § (1) bekezdése alapján az alperesi vadásztársaság kártérítési felelősséggel nem tartozik.

A városi bíróság felperes kereseti kérelmét elutasította, és ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az 1996. évi LV. törvény 75. §-a általánosságban meghatározza a vadkár fogalmát, tehát, hogy milyen mezőgazdasági ágazatokban, milyen állatok által okozott károkról van szó, míg a végrehajtási rendelet 82. § (2) bekezdése a vad által tanúsított tevékenységeket taglalja és kimondja, hogy nem minden mezőgazdaságban bekövetkezett kárra vonatkozik a vadkár fogalma, hanem csak az olyan károsításokra, amelyek a mezőgazdasági kultúra terméskiesését idézik elő. A városi bíróság álláspontja szerint a rendelet (3) bekezdése felsorolja a konkrét mezőgazdasági kultúrákat is. Az elsőfokú bíróság állásfoglalása szerint, nyelvtani értelmezés alapján, vadkárnak nem minden mezőgazdaságban bekövetkezett, vadak általi károkozást kell tekinteni, hanem csak azokat a károkozásokat, amelyek a mezőgazdasági kultúra terméskiesését idézik elő, mégpedig az őszi gabona, tavaszi gabona, kukorica, burgonya, napraforgó, szója, borsó, szőlő és gyümölcsös terméskiesését.

Az indokolás szerint a vadásztársaságnak jelen perben nem áll fenn a kártérítési felelőssége, mert a jogi szabályozás nem preferálja azon károk megtérítését, amelyeket a vadak mezőgazdaságban okoznak ugyan, de nem a törvényben is meghatározott mezőgazdasági kultúrnövények terméskiesését idézik elő. Így a gyepes, kaszálós területen vadak általi túrások, a gyep feltúrása, a gyepes növények elfogyasztása nem minősül az 1996. évi LV. törvény 75. § (1) bekezdése szerinti vadkárnak.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint továbbá alperes kártérítési felelőssége a Ptk. 339. §-ában foglalt általános kártérítési felelősség alapján sem áll fenn, tekintettel arra, hogy „az aki fogalmába csak a személyek tartoznak bele, az állat pedig nem természetes, vagy jogi személy”.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben a városi bíróság ítéletének megváltoztatását, keresetének helyt adó ítélet meghozatalát és az alperes perköltségben történő marasztalását kérte.

Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy súlyosan tévedett az elsőfokú bíróság, amikor ítéleti megállapításait az általa hivatkozott jogszabályok ilyen értelmezésére alapította. A fellebbező felperes álláspontja szerint az FVM rendelet a felsorolt növényi kultúrákkal kizárólag az igényérvényesítés, a bejelentés időszakát kívánta szabályozni, mely az egyes terménycsoportok tenyészidejének megadásával történt. A jogszabályalkotó ezzel azonban nem zárta ki más, ott fel nem sorolt kultúrákban a kár megtérítését.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme a városi bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

A fellebbezés az alábbiak szerint alapos:

A törvényszéknek a másodfokú eljárás során abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy vadkárnak minősül-e és ezáltal fennáll-e az alperes kártérítési kötelezettsége a felperes szántó művelési ágú, de ténylegesen kaszálóként hasznosított területén okozott vadak általi károsítás, ha igen, történt-e terménykiesés.

Ekörben a törvényszék részbizonyítást folytatott le és személyesen meghallgatta az elsőfokú eljárásban is eljárt ... igazságügyi szakértőt.

A szakértő meghallgatása során előadta, hogy szakértői szempontból a mezőgazdasági művelés körébe tartozik a gyep és legelő gazdálkodás is. Szántóföldi művelésnél arra un: vetésforgó elfogadott művelési módszer, mely szerint bizonyos időszakig adott területet - akár szántó területet is - gyepeként hasznosítanak, ezzel biztosítva a talajerőutánpótlást. A perbeli területen helyileg pontosan nem határozható meg, nem lokalizálható a bekövetkezett vadkár, mivel az szétszórta, különböző túrák formájában jelentkezik, ezáltal a területet kaszálni nem lehet, a terület legelőként nem hasznosítható, mivel a vaddisznóürülék miatt a többi állat az adott területet elkerüli és a túrák helyén a gyomnövények elszaporodtak. Mindezekre tekintettel a teljes területet, 100 %-ban vadkárral érintett területnek minősítette.

A szakértő a bekövetkezett kár összegét illetően a 100 %-os érintettséget vette figyelembe, mind a terméskiesés, mind a rekultivációs költségek meghatározása kapcsán is.

A szakértő előadta, hogy az adott terület viszonylag alacsony AK értékű, továbbá egyéb peradatokból ismert, hogy felperes lótenyésztéssel is foglalkozik, melyek megalapozzák azon tulajdonosi igényt, miszerint egyes földterületen takarmányozás céljából a szükséges szénamennyiség előállítására történjen.

A törvényszék a szakértő aggálytalan és ellentmondásmentes szakvéleményét ítélezésének alapjául elfogadta.

A 79/2004. (V.4.) FVM rendelet 82. § (2) bekezdése szerint a Vtv. 75. § (1) bekezdésének alkalmazásában mezőgazdaságban okozott vadkár a vad táplálkozása, taposása, túrája vagy törése következtében a szántóföldön, a gyümölcsösben és a szőlőben a mezőgazdasági kultúra terméskiesését előidéző károsítás.

Az elsőfokú bíróság véleményével szemben a ... Törvényszék álláspontja szerint nem kizár, miszerint a szántóföld gyepeként, vagy legelőként történő hasznosítása során az adott területen megjelenő vadak táplálkozásuk, taposásuk, túrájuk során a területen lévő mezőgazdasági kultúra terméskiesését idézzék elő, tekintettel arra, hogy a mezőgazdasági kultúra lehet adott esetben az állatok tartásához, tenyésztéséhez szükséges takarmány is.

Az adott terület ökológiai szempontból történő pozitív hasznosításának minősülhet ugyanis annak időlegesen gyepeként, kaszálóként való művelése, pl. a káros anyag kibocsátás hiánya, talajerőutánpótlás, az eltűnéssel fenyegetett természetes élőhelytípusok és a hozzájuk kapcsolódó fajok megőrzése miatt.

Ezen természetkímélő gazdálkodási formák ösztönzése kiemelt jelentőségű a mezőgazdaságban, de a természetvédelemben is.

A törvényszék egyebekben osztotta felperes azon álláspontját, miszerint a hivatkozott jogszabályi rendelkezések példálózó jellegűek és nem teljes körűek, céljuk a hasonló tenyészidejű növények vonatkozásában a kárfelmérés szempontjából szükséges kárbejelentési időkorlát meghatározása.

Alperes a felperes kárigényét összecszerűségében nem vitatta, ezért azt a törvényszék az aggálytalan szakértői számításokkal összhangban felperes kereseti kérelmének megfelelően állapította meg.

A fentiekben írtak alapján ezért a törvényszék a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a városi bíróság ítéletét a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta.

Az alperes pervesztes lett, ezért a törvényszék a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a felperes első- és másodfokú perköltségének megfizetésére, mely 91.662.- forint az előzetes bizonyítási eljárás során felmerült szakértői díj, 156.200.- forint felperes által lerótt első- és másodfokú eljárási illeték, 64.000.- forint szakértői meghallgatással kapcsolatos munkadíj, valamint 123.825.- forint első- és másodfokú ügyvédi munkadíj összege. Az ügyvédi munkadíj az ÁFA összegét is tartalmazza.

... 2012. január 24. napján

... sk. a tanács elnöke

... sk. előadó bíró

...sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő